

Zažili jsme skutečný zázrak, pravila hlava Evropské komise. Komentář Štěpána Chába

- editor007 | 25. dubna 2024

ČESKO / EU: Českou republiku pochválila hlava Evropské komise Ursula von der Leyenová. Prý jsme díky vstupu do EU zažili ekonomický zázrak. Podivný smích se rozezněl nad českou kotlinou v ozvěně vyprávění ovčí babičky.

Za mých mladých let, to byli jiní kabrňáci. Politici ostrílení věčně nejistou atmosférou studené války, kdy museli balancovat na hraně míru a války. To oni pak vystavěli jistou stabilitu systému postaveném na prosperitě, ze kterého vyrostli noví politici, teď už měkčí jako plyšové medvídci. Egocentrici, takové podivně vyprázdněné loutky hesel a politiky kýče, uplakané panenky, které dřívější diplomacii nahradily emocemi, věčným „spravedlivým“ rozhořčením a vydíráním za pomoci podivných manipulací. Realita se vykourila jako nevhodná, překážející. Jediným řešením se staly vzdušné zámky.

„Vaše ekonomiky zažily velký růst. Vaše zemědělská produkce se ztrojnásobila. Míra vaší nezaměstnanosti se zmenšila o polovinu. Síla Evropy spolu s vaší vynalézavostí přinesla do vašich zemí opravdový ekonomický zázrak,“ pravila na adresu ČR a dalších zemí, které se do projektu EU zapojily v roce 2004, pochvalně von der Leyenová před koncem svého prvního a snad i posledního mandátu na postu předsedkyně Evropské komise.

Naproti jejím slovům můžeme postavit slova prestižního ekonoma. Ten pravil: „Východní Evropa je velkým poraženým od počátku 21. století. V současné době platí 300-400 miliard dolarů každý rok Západu a hlavně Německu,“ poukázal na naši realitu nositel Nobelovy ceny za ekonomii Joseph Stiglitz a informoval o tom britský deník The Guardian. Jinak řečeno, jsme ekonomický airbag Německa. Kolonie německé ekonomické stability.

A teď slovům koho víc důvěřovat? Nositeli Nobelovy ceny za ekonomii, nebo paní, která na postu německé ministryně obrany zaváděla pro vojáky ženského pohlaví těhotenské uniformy?

Nevím. Chová se Česká republika normálně? Vezměme si třeba onu legendární burzu energií v německém Lipsku. Ten princip je děsivý. Vyrobíme kilowatthodinu za pár haléřů, virtuálně ji přepošleme do Německa, odkud se nám opět virtuálně vrátí obohacená o nové rozměry okrádání, takže nyní platíme průměrně 4,5 koruny za tutéž kilowatthodinu. Je to pro nás výhodné? Nebo tady uplatňujeme Rakušanovo – takhle si představuju solidaritu?

Nebo se podívejme pro ilustraci na české cukrovarnictví. Ocituji dobový tisk. „1. července tohoto roku měla společnost Eastern Sugar ČR začít srovnávat se zemí své cukrovary v Hrochově Týnci na Chrudimsku, v Němčicích nad Hanou a v Kojetíně. Srovnání se zemí byl jeden z požadavků Evropské komise, aby bylo možné získat dotaci ze strukturálních fondů EU,“ napsal v roce 2007 server Podnikatel.

Dovolím si citovat ještě jednou, protože to je krásná ukázka doby a úpadku České republiky už od roku 1990. „Vlivem vývoje v letech 1990 až do vstupu ČR do EU, kdy skončilo zhruba 80 % českého cukrovarnictví v majetku cukrovarnických podniků sídlících ve starých členských státech jako je např. Německo a Francie, není podle ministerstva zemědělství možné jakkoliv vývoj týkající se cukru potřebných způsobem ovlivňovat,“ stojí v tomtéž článku serveru Podnikatel. V tom odstavci je

všechno. Porevoluční předání českého průmyslu i výroby do zahraničních rukou, následná likvidace už pod rukou Evropské unie. To vše ve prospěch starých členských zemí unie. My z unie máme bortící se rozhledny a nahozené fasády veřejných budov (zlehčuju, vím, máme z evropských peněz i spoustu cyklostezek).

Likvidace průmyslu, obchodu, suverenity, odtékání stovek miliard za hranice rok co rok, naprostá bezmoc vlády a politiky to zastavit (vzpomeňme na Stanjurovu windfall tax a jak banky se zahraničními majiteli krásně optimalizovaly zisky, aby ČR nemusely dát ani suché z nosu. A to se Stanjura těšil na desítky miliard, které teď chce dolovat z obyvatel ČR, nejlépe ze seniorů a z rodin s dětmi, však ty očesává přednostně, následně pak drobné živnostníky), zpretrhání vlastnických struktur a další, s tím pak související úpadek politiky, kultury a důvěry v systém.

Do Evropské unie jsme byli přijati z jediného důvodu – kvůli geopolitice. To, že bychom s naším levným, ale kvalitním průmyslem a výrobou byli likvidační konkurencí západním zemím, se vyřešilo starým dobrým kolonialismem. Trpění jsme v EU jen jako páka a val proti Rusku, přijatí jsme byli jen pro to oslabení Ruska. Jiný důvod to nemá.

Ukončím to mou oblíbenou větou českého premiéra v době před vstupem do Evropské unie: „I ti největší pesimisté jsou přesvědčení, že nejdéle do sedmi let od vstupu do EU se příjmová hladina českých obyvatel vyrovná příjmům lidí v SRN,“ řekl Vladimír Špidla, který si za takové manipulace vysloužil na pár let teplé místo na postu eurokomisaře. K dnešku minimální mzda v ČR 18 900,-, v Německu 39 600,-. Průměrná mzda zaokrouhleně v ČR 43 000,-, v Německu 100 000,-. A máslo stojí jak u nás, tak v Německu podobně. Alespoň v tom jsme před těmi dvaceti lety mohli Německu konkurovat. Teď už ani v tom ne.

ZDROJ: krajskelisty.cz AUTOR: Štěpán Cháb